

آنچه والدین باید درباره درمان اختلالات رفتاری و عاطفی در کودکان پیش دبستانی بدانند

مترجم: علی عظیمی

و مسئولان مدرسه‌ی کودک نیز در ارتباط باشند تا بتوانند یک روند درمانی مناسب در خانه و مدرسه برنامه ریزی نموده و پیشرفت او را زیر نظر داشته باشند. این یک کار گروهی است؛ گروهی که از والدین، پزشک، روان شناس، مشاورین مدرسه و آموزگاران کودک تشکیل می شود.

رفتار درمانی می تواند بخش مهمی از روند درمان باشد

برنامه های درمانی می توانند متنوع باشند؛ در حقیقت بهترین آنها برنامه ای است که برای کودک اختصاصی باشد. این برنامه می تواند شامل آموزش مدیریت رفتار، آموزش والدین، آموزش مهارت های اجتماعی و... باشد. اگر تشخیص داده شد که کودک به دارو نیز نیاز دارد بهتر است دارو دهی به همراه این برنامه ها صورت پذیرد.

داروهای زیادی برای درمان اختلالات روانی در بزرگسالان مورد تأیید قرار گرفته شده است، ولی تعداد اندکی از آنها برای کودکان آزموده شده اند. بر اساس تشخیص پزشک، پیش از دارو درمانی برنامه های درمانی خانه و مدرسه باید در اولویت قرار گرفته و زمان کافی به آن داده شود. پژوهش نشان داده برای درمان اختلالات کمبود تمرکز و بیش فعالی همراه با اختلال عاطفی، ترکیبی از روش های فوق و دارو درمانی بهترین روش ممکن است. برای درمان اختلال کمبود تمرکز و بیش فعالی به تنهایی روش های دارو درمانی بهتر پاسخ می دهند. اگر کودک شما تحت درمان دارویی است، نظارت بر آثار درمانی دارو موثر بودن آن حیاتی است.

تمامی داروهایی که توسط پزشکان تجویز می شوند مورد تأیید انجمن غذا و داروی امریکا است ولی این تأیید استفاده ی آنان در درمان کودکان را شامل نمی شود. برای درک آثار بلند مدت و کوتاه مدت داروها بر کودکان و مغز در حال رشدشان پژوهشهای بیشتری مورد نیاز است. در واقع انستیتوی ملی بهداشت روانی بودجه ای بیش از ۵ میلیون دلار را برای حمایت از این پژوهشها اختصاص داده است.

منبع:

What parents should know about treatment of behavioral and emotional disorders in preschool children. Available online at American Psychology Association, APA :

<http://www.apa.org, 2/2/2007>

تعداد کودکان مبتلا به اختلالاتی مانند کمبود تمرکز و بیش فعالی، به طور قابل توجهی در دهه ی اخیر افزایش یافته و همزمان با این روند، بحث بر سر روش های درمان این اختلالات نیز قوت گرفته است.

بر طبق پژوهش منتشر شده ای در فوریه ی ۲۰۰۰ در مجله ی انجمن پزشکی امریکا، تعداد کودکانی که داروهای محرک، ضد افسردگی و دیگر داروهای روانی را دریافت نموده اند از سال ۱۹۹۱ تا ۱۹۹۵ افزایش شدیدی داشته است. این پژوهش نگرانی های موجود را، از این جهت که آثار این داروها بر کودکان پیش دبستانی کمتر شناخته شده است، افزایش می دهد. با توجه به این نکته که تعداد اندکی از این داروها از طرف انجمن غذا و داروی امریکا برای این کودکان تأیید شده اند، این مورد برای والدینی که کودکانشان با این اختلالات مواجهند، بسیار نگران کننده است.

تشخیص مناسب در مراحل ابتدایی اختلالات اهمیت دارد

مهم است که والدین و آموزگاران درباره ی رشد و پیشرفت کودکان هشیار بوده و تغییرات رفتاری نامناسب و پسرفت آنها را زیر نظر داشته باشند. هر کودکی گاهی «روزهای بد» داشته و طبیعی است که سطح انرژی بالایی داشته باشد. ولی اگر کودک شما با شرکت در امور تحصیلی و ارتباط با کودکان دیگر مشکل مداوم داشته و یا علائمی از گوشه گیری و عدم توانایی تمرکز را نشان می دهد، می تواند زمان آن باشد که جویای کمکی حرفه ای شده و دریابید چه بر کودکان می گذرد.

آموزگاران، مسئولین مدرسه یا پزشکان عمومی ممکن است پیشنهاد کنند که با توجه به اختلال روانی کودک باید از داروهای روان گردان استفاده نمود؛ اما به هر حال قبل از هر اقدام، یک

تشخیص درست توسط کارشناسی حرفه ای باید صورت پذیرد. این کارشناس می تواند یک روان شناس کودکان، پزشک متخصص کودکان، عصب شناس متخصص کودکان یا یک روانکاو متخصص باشد. این افراد باید علاوه بر کودک، با والدین